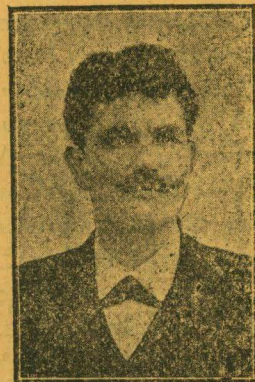

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις θέλει, ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀράτω τὸν σκυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Μάρκ. κεφ. ἡ 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ
ἰδιαιτέρων συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. αὖ Ἀντύπας »
Ἀργυροπόλει.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Ἔτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδιδ. καθ' ἑβδομάδα.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ἰδέαν μὴ δυναμένων κτεῖναι, Ματθ. κεφ. ἰ 28.

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ!

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ!

Λέξις ἱερὰ, τὴν ὁποίαν ἐπλασαν οἱ μυθικοὶ αἰῶνες καὶ τὴν ὁποίαν γλύψαντες ἐφιλοτέχνησαν οἱ χρόνοι τοῦ Ῥιζοσπαστισμοῦ ἐπιθέσαντες ἐπ' αὐτῆς τὸν στέφανον τῆς Ἀθανασίας.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ!

Μετὰ θρησκευτικῆς συγκινήσεως γράφων τὴν λέξιν ταύτην ἀκουσίως φέρομαι πρὸς τὰς ὡραιότερας σελίδας τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας, τὰς σελίδας ἐγγυτάτου παρελθόντος, ἐν αἷς ἀναγράφεται ὁ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀποκαταστάσεως ἀγὼν τοῦ Ἑπτανησιακοῦ Λαοῦ.

Οἱ ἥρωες τοῦ 21 ἐθεωρήθησαν μετ' ἐκπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ ὑπὸ τῶν Λαῶν, οἱ Κεφαλλῆνες Ῥιζοσπάσται τὰ πάντα περιφρονήσαντες καὶ μόνον ὑπὲρ τῆς Ἰδέας τῆς Ἐνώσεως τυραννούμενοι εἶνε ἐξ ἴσου μεγάλοι, εἶνε ἐξ ἴσου θαυμαστοὶ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Μαρτυρίου περιβληθὲν κατέστη μετέωρον φωτεινὸν καθοδηγούν ἐς τὴν ἀτραπὸν τῆς Ἐλευθερίας.

Περεξέκλινα ὀλίγον τὸ ἱερὸν ὄνομα μὲ παρέσυρε πρὸς τὴν ἰδανικωτέραν τῶν ἐποχῶν. Ὁ ἀγὼν δὲν ἐτελείωσεν ἔχομεν καθῆκον νὰ συνεχίσωμεν αὐτόν.

Ἐκεῖνοι ἐπέτυχον τὴν Ἐθνικὴν Ἀποκατάστασιν, ἡμεῖς οὐκ ἐβρίσκαμεν νὰ ἀγωνισθῶμεν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀνορθώσεως.

Πεντηκονταετῆς αἰσχρὰ καὶ προδοτικὴ πολιτικὴ τῶν Κυβερνώντων ἡμᾶς μετέβαλε τὴν Ἑλλάδα εἰς πρότυπον βασιλείου διαφθορᾶς ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Οἱ ἀπόγονοι τῶν Φεραίων καὶ Κανάρηδων μετεβλήθησαν εἰς λαγῶδες καὶ κυνάρια λείχοντα τῶν προδωτῶν τὰ πέλματα. Ἡ Ἑλλὰς παλαίει πρὸς τὸν θάνατον. Οἱ Τύρανοι αὐτῆς ἀπερρόφησαν πᾶν ἔχνος ζωῆς. Ὁ Λαὸς πένεται καὶ γυμνάζεται. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, τὸν ὅποιον ἐ-

φραντάσθησαν οἱ πρόγονοι αὐτοῦ συνεχίζοντα τὴν Ἐπαγίασιν τοῦ 21! Ὀλίγοι Τύρανοι κορυθαντιῶσιν ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς μητρὸς ἡμῶν, δαιμονιοῶδες ὄργουμένοι, μὲ τὴν Τιμὴν αὐτῆς παίζοντες καὶ τὸ Αἷμα αὐτῆς ἀπομυζῶντες. Οἱ Τύρανοι! Ἡ ἡρωϊκὴ αὐτῆς Κόρη, ἡ μεγαλομάρτυς Κρήτη τυραννέται εἰς τὰ οὐρανία δεσποτήρια τῆς Εὐρώπης! Ἡ Ἑλλὰς κινδυνεύει νὰ χάσῃ πᾶν ἔχνος υπάρξεως. Ὀλίγον καὶ ἀπώλετο. Λαὲ συνέλθε. Ὀλίγοι στιγμαὶ σοὶ ἀπομένουσιν.

Εὐτυχῶς καὶ τὸ σύνθημα τῆς Ἐγέρσεως ἐδόθη. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς μετὰ τὸν δολοφονικὸν τοῦ 97 πρόλεμον ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ὡς δεῖλος καὶ ἀπατρις! Ἐάν τοιαύτη μομφὴ καὶ τὸν ἀναισθητότερον τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἱκανὴ νὰ συγκινήσῃ, πλὴν περισσότερον ἐκεῖνον, ὅστις ἤχθη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῇ. Οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ὑπέστησαν τὴν ἀτιμοτέραν συκοφαντίαν. Ἐπρεπε νὰ ἐγερθῶσι. Καὶ ἰδοὺ τὸ κίνημα τῆς 15 Αὐγούστου.

ΛΑΕ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ!

Συνήλθετε κατὰ τὴν Ἱστορικὴν ἡμέραν τῆς 14 Σεπτεμβρίου, ἐπέτειον τῆς Δευτέρας ἐκείνης, καθ' ἣν πρὸ ἐξήκοντα καὶ ἐνὸς ἔτους οἱ Κεφαλλῆνες ἐνόπλιως ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς Λερναίας Ὑδρας τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἵνα συνδράμῃς τὸ κίνημα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἡ διαμαρτυρία κατὰ τῆς Προδοσίας τοῦ ἔθνους, ὁ κόλαφος κατὰ τῆς Τυραννίας καὶ τῆς Διοικήσεως αὐτοῦ.

Καὶ ὅπως κατὰ τὴν 14ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1848 ἐξηγέρθησαν οἱ πατέρες σου καὶ διαμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς τυραννίας, τοιοῦτοτρόπως καὶ Σὺ κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς σήμερον. Σὺ, ὡς γνήσιος ἐκείνων υἱὸς καὶ κληρονόμος, εἶχες ὑποχρέωσιν νὰ διαμαρτυρηθῇς κατὰ τῆς καταστάσεως καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇς περὶ τῆς ἐκείνης ἀλλοτρίας, ὅτι ἔχεις τὰ π.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.55.Φ4.0013.41.0014

οἱ πατέρες σου καὶ ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς τυραννίας, τοιοῦτοτρόπως καὶ Σὺ κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς σήμερον. Σὺ, ὡς γνήσιος ἐκείνων υἱὸς καὶ κληρονόμος, εἶχες ὑποχρέωσιν νὰ διαμαρτυρηθῇς κατὰ τῆς καταστάσεως καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇς περὶ τῆς ἐκείνης ἀλλοτρίας, ὅτι ἔχεις τὰ π.

ρισσότερα δικαιώματα, διότι προτέφερες έαυτὸν εἰς τὴν θυσίαν χάριν ἐκείνων, οἵτινες σὲ ἠπάτησαν, σὲ ἠτίμασαν, σὲ ἐπρόδωσαν. Ἀδελφωμῖνος μετὰ τοῦ στρατοῦ νὰ ἐγερθῇς νὰ συντρίψῃς τὰ δεσμά σου καὶ νὰ συλλάβῃς ὅλους τοὺς ἈΝΑΝΔΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΤΙΜΟΥΣ ΠΡΟΔΟΤΑΣ ΣΟΥ, νὰ σύρῃς αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος, τὸν ὁποῖον ἐθεβήλωσαν χωρὶς νὰ φρεισθῇς οὐδένος, διότι οὐδεὶς ἐφείσθη Σοῦ.

Ἀφοῦ δὲ ὁργανωθῇς ἐπὶ τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον σοὶ ὑπεβλήθη καὶ ἀφοῦ καταστῇς κυρίαρχος πραγματικῶς καὶ ἐκδικητὴς ἀπηνῆς τῶν Προδοτῶν Σου, τότε θὰ εἶσαι ἱκανὸς νὰ ἀναφωνήσῃς

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ!

Γ. Κ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἀθῆναι 16 Σεπτεμβρίου.

Νικόλαον Μαζαράκη

Ἀργοστόλιον.

Συγχαίρω ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν Λαὸν Κεφαλληνίας διὰ πρωτοβουλίαν του πατριωτικῶ ἔργῳ.

Ἀπόφαισις ὑμῶν συμφωνεῖ πρὸς ὑμέτερον ἀγῶνα· συνεχισθῇ.

Ὑμέτερος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ.

Σ. Α. Εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδίως. Διεύθυνσις.

ΠΟΥ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ;

Παρὰ τὴν δεδικοσιογημένην ἀξίωσιν τοῦ κοινοῦ καὶ ὅλου τοῦ τύπου, ὅπως παρέχεται τακτικὸν ἐκκλησιαστικὸν κήρυγμα παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦτοφ μισθοδοτουμένου ἱεροκλήρυκος, οὗτος ἐπιμόνως σιγᾷ, ὡσεὶ φοβούμενος ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα καὶ κάποτε, κάποτε φαίνεται διερχόμενος τὴν προκυμαίαν φέρων διὰ τῆς χειρὸς sac-à-main, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Ληξούριον εἰς πανήγυριν χωρίου τινός, ὅπου προσκαλεῖται ἴσως καὶ διὰ νὰ ἱερουργήσῃ.

Λυπούμεθα, διότι εὐρίσκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ ἀσχελώμεθα ἐπὶ ζητήματος, περὶ τοῦ ὁποῖου οἱ ἀρμόδιοι ὀφείλουσι νὰ φροντίζωσιν ὑποδεικνύοντες εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦτον, ὅτι μισθοδοτεῖται ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἔχι διὰ νὰ δροσιζῇται καὶ νὰ διέρχεται εὐαρέστως τὰς ἐσπέρας του καθ' ὅλον τὸ θέρος μέχρι τοῦ μεσονυκτίου εἰς τὴν πλατείαν τῆς Ἐνώσεως (καὶ περὶ τούτου ἄλλοτε ἀναλυτικώτερον), ἀλλὰ ὅτι ὀφείλει νὰ ἐργάζεται παρέχων τὴν διδασκαλίαν του εἰς τὰ πλήθη, τὰ ὁποῖα δ' ὤψαι θεοῦ κηρύγματος, διδάσκοντας συγχρόνως αὐτὸν, ὅτι οἱ ἀργόμενοι κατὰ τὸ πλεῖστον ὠδήγησαν τὸ κράτος εἰς τὴν ἐνεστώσαν κατὰστασιν καὶ ὅτι κατὰ τὰ ἄλλα ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ

τὸ ἀξιωματικὸν παράδειγμα τῶν ἱεροπρεπῶν καὶ σέβασμιῶν ἱερέων τοῦ τόπου μας, οἱ ὁποῖοι οὐδ' εἰς τὰ καφενεῖα οὐδ' εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς φαίνονται κατὰ τὰς μεσονυκτίους ὥρας.

Ω ΚΩΔΩΝ, ΚΩΔΩΝ, ΚΩΔΩΝ!

Προκειμένου κατὰ τὴν παρελθούσῃ Δευτέρῃν τὸ ἀπόγευμα νὰ γίνῃ τὸ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀνορθώσεως τοπικὸν ἐν Ἀργοστόλιῳ συλλαλητήριον ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας τὴν ἀδειαν, ὅπως δοθῇ ἡμῖν ὁ Κώδων τοῦ Δημοτικοῦ Ὁρολογίου πρὸς κοινὴν γνωστοποίησιν διὰ τῆς κρούσεως αὐτοῦ ἀπὸ 3 μ. μ. μέχρι 4ης, ὅτε θὰ ἐγίγνετο ἐν τῇ Πλατείᾳ τῶν Δικαστηρίων ἡ Συγκέντρωσις. Ὁ κ. Διευθυντὴς ἐφάνη προθυμότητος διατάξας μάλιστα τὸν σταθμάρχην τοῦ Ὁρολογίου, ὅπως ἐπιτρέψῃ ἡμῖν τοῦτο ἀπὸ τῆς 3 μ. μ.

Ἄλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ Καραούσου, ἄλλα δὲ Τσάρος κελεύει! διότι ὁ Τσάρος, ὁ νῦν κατέχων τὴν κλειδα τοῦ πάλαι ποτὲ Γκεντιλινικοῦ Παραδείσου, κατέχει νῦν ὡς Δήμαρχος καὶ τὴν κλειδα τοῦ Δημοτικοῦ Ὁρολογίου κρῖμασιν οἷς οἶδε Κύριος ὁ Ἐπίγειος, ὁ Ἀρχὼν τοῦ Κόσμου τούτου τοῦ Ἀμαρτωλοῦ, ὁ μέγας Μαμμωνᾶς!

Καὶ ἤδη ἐρωτῶμεν μήπως ἡ λέξις **Δημοτικός** Κώδων ἐννοεῖ **Δημοκράτης**; ἢ μήπως ἡ λέξις Δημοτικός εἶνε Ἑβραϊκὴ καὶ μεθερμηνεύεται Ἑλληνιστὶ **Κοσμοκρατικός**; Sic parat—Ἔτσι φαίνεται, ἀφοῦ καὶ παρὰ τὴν ἀδειαν τοῦ Διευθυντοῦ ὁ προῦχων τῆς ἐνταῦθα καταχρονίου Θεοτοκίῃς κλίκας βοᾷ Sic volo, sic jubeo, sit pro ratione voluntas—Ἔτσι θέλω καὶ ἔτσι μ' ἀρέσει καὶ θὰ μοῦ περάσῃ ἡ αὐθαρεσία μου καὶ ἔχι ἡ λογικὴ τῶν δημοτῶν, διότι ἐγὼ εὐρίσκω μετὰ τοῦ ὁμοῦ ἐπαυλούχου καὶ τιλοφορουμένου Κόμητος (Κόντε) Θεοτόκη, ὅτι ἄριστα βεβλίζομεν ἔθνη καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ καμμία διόρθωσις εἰς τὸ ἄριστον.

Καὶ νῦν πάλιν ἐπικνερωτῶμεν μήπως ὁ Δημοτικός Κώδων ἀνήκει κληρονομικῶ δικαιώματι πρὸς τὸν Δήμαρχον καὶ ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν τοῦτο καὶ προσβάλλομεν ἀκουσίως τὸ κληρονομικὸν (ἐπὶ πόσον θὰ ὑφίσταται χρόνον ἀκόμει;) δικαίωμα τοῦ δημάρχου; ἀναμένομεν ἀπάντησιν.

Ἄλλ' ἴσως ὁ Κώδων χρειάζεται νὰ ἡσυχάζῃ ἐπὶ πολὺν καιρὸν, ἵνα **ξερνοῦδιστος** ὦν καὶ δυνάμενος σημαίνει **ἀπὸ χαρραγῆς μέχρις ἐσπέρας** ἢ καὶ ἐπὶ ὁλόκληρον ἡμερονύκτιον διὰ τὴν μέλλουσιν ἀνάρρωσιν καὶ ἀνάρρῃσιν εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Θρόνον τοῦ Θεοτόκη! τοῦ πράγματι γεννήσαντος θεοῦ! κόμμη! ὅπερ ἐπισκοπῆσαν ἐξ ἡμέρας μετὰ τὰ δῶρα καὶ ὅπερ ἐπιβουλευθέντες οἱ Στρατιωτικοὶ Ἡρώδαι ἠνάγκασαν αὐτὸ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν **Διόλυσιν**.

Ἄλλ' ἴσως ὁ Κώδων χρειάζεται νὰ ἡσυχάζῃ καὶ νὰ δυναμώῃ μέχρις ὅς ἔλθωσι μετὰ 2 σχεδὸν ἔτη αἱ Δημοκρατικαὶ πλουτοκρατικαὶ ἐκλογαὶ Ἀργοστόλιου, ὅτε ὁ Κώδων θὰ διδῇ τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῶν πυροβολισμῶν ἐν ταῖς ὡς ἐκλογικαῖς τιμῇσι χρησιμεύουσι ναῖς τοῦ Ὑψίστου καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; ἢ ναῖς τοῦ Βεελζεβούλ, τοῦ Ἑωσφόρου, τοῦ Μαμμωνᾶ, ἀφοῦ οἱ πραγματικαὶ ναῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, αἱ κατὰ τὴν ἀντιπροσώπων τῶν ἀνθρώπων ἀγοράζονται ἐκεῖ μέσα ἀντὶ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας φικῆς;

Ἄλλ' ἴσως ὁ Κώδων χρειάζεται νὰ σημαίνει κατὰ τὰ ἐκλογικὰ ἔργα, ὡς σπουδαιότερα ἐθνικῶς, καὶ οὐχὶ διὰ συλλαλητήρια τῆς 14ης Σεπτεμβρίου, ἵνα ἀνοιχθῇ ὁ θυρὼν τῶν δεσποτηρίων καὶ αἱ σιδηραὶ κιγκλίδες τῶν ἀκτίνων τῶν φυλακῶν διὰ τὰ θηριώδη θύματα τῶν ὑποψηφίων! ὡς κατὰ τὰς παρελθούσας νομιμοφρονεστάτας δημοκρατικὰς ἐκλογὰς, ὅτε ἐχώθησαν εἰς τὰ θηριοτροφεία **μὲ συμμάχον μὲν ντουζέν**, ἀδελφῶν ἡμῶν ἢ υἱῶν προστατευόντων ἀπὸ τῆς πείνης καὶ τῆς πορνείας γονεῖς ἢ ἀδελφὰς, ὡς καὶ οἰκογενειαρχῶν ἐγκαταλειπόντων τὰ ὄρφανὰ πεινῶντα καὶ γυνὰ καὶ γενικῶς ἀνεπιτήρητα καὶ ἠθικῶς ἀπροστάτευτα πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν...

Ἄλλ' ἴσως ὁ Κώδων χρειάζεται νὰ σημαίνει συγχρόνως μετὰ τοῦ κώδωνος τῶν φυλακῶν πρὸς ἀρμονίαν ἀκουστικὴν (ἐκλογικὴν). Ἄλλ' ἴσως τέλος ὁ Κώδων χρειάζεται νὰ σημαίνει ὡς **τὸ πρίμο**, ἵνα ἄλλος κώδων ναοῦ τινος πενήμιτος κρούων διὰ τοῦ θανάτου τοῦ **Φρίγκου** **κάνη σεκόντο** αὐτοῦ, ἐνῶ **τέρτο** θὰ κἀνωσιν εἰς ὀδυνηροὺς βόγγους ἢ τὰ Ἄχ! καὶ Ὠχ! μ' ἔφαγες! πολλῶν δημοτῶν τραυματιζομένων καὶ **σοπράνο** καὶ **μπάσο** αἱ θρηνοῦσαι τῶν χηρῶν, τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν τῶν φονευθέντων ἢ τραυματισθέντων συμπολιτῶν ἡμῶν.

Διὰ πολλὰ τοιαῦτα ἴσως θὰ χρειάζεται ὁ Κώδων τοῦ Δήμου καὶ οὐχὶ διὰ εἰδοποιήσιν τῆς φορολογίας τοῦ **Δημάρχου** ὡς ἐκατομμυριούχου καὶ διὰ γνωστοποίησιν καταργήσεως τῆς ἀγοροπωλησίας τῶν λαϊκῶν Συνειδήσεων πρὸς δόξωμανίαν καὶ οὐχὶ διὰ κωδωνισμῶν τῶν παθόντων τοὺς δημότας τῶν ὡς κωδωνοφόρους τράγους τῶν ὁρέων Ἀγίας Δυνατῆς καὶ Ρουδῆ, οἵτινες κωδωνοφόροι τράγοι τότε μόνον θὰ σωθῶσιν, ὅταν συναισθανθέντες πότε καὶ ποῦ χρειάζεται νὰ ἴχῃ ὁ Κώδων ἀναφωνήσῃ τρεῖς ὦ Κώδων, Κώδων, Κώδων!

Τὸ φοικτὸν πνεῦμα τοῦ Φρίγκου.

ΣΥΛΛΟΓΗΤΗΡΙΑ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΠΠΑΤΟΣ.

Ἐν μέσῳ ἐκλεκτοῦ κόσμου τὴν προσπαρελθούσαν Πέμπτην ἐκηδέετο ὁ συμπολιτὴς ἡμῶν Σπυρίδων Καππάτος, τὸν ὁποῖον ἡ σκληρὰ εἰμαρμένη δι' ὀλιγοήμερον ἀσθενείας ἀφῆρπασε παρὰ προσφιλῶν αὐτοῦ οἰκείων καὶ φίλων. Ἀδελφός τῶν μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν τῆς Ἀφρικῆς, ὃν τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἐκεί ἐν τῇ ἐμπορίᾳ μεγάλη δρᾶσις τιμὴν τῇ γενετείᾳ προσφέρει πρὸς δὲ τοὺς διαφόρους Κεραλλήνας μεγάλην ὑποστήριξιν, ὁ Σπυρίδων Καππάτος φέρει ἐνδοξὸν παρελθόν. Ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ εἰς τὸν Πόλον κινδυνωδестаτοῦ καὶ παρατόλμου ταξιδίου πρὸς ἐξερεύνησιν αὐτοῦ πρὸ ἐτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔσχε τὴν ὑψίστην τιμὴν νὰ λάβῃ δῶρον παρ' αὐτῆς τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας πολὺτιμον χρυσοῦν ὀρολόγιον φέρον ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ πρώτου ἐπικαλύμματος τὴν εἰκόνα τῆς Βασιλίσσης, καὶ μεταλλεῖον τιμῆς παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως!

Ἐπὶ τῇς σωρῶν κατετέθη πολυτελὴς στέφανος τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλοφρονήσαντος.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΠΠΑΤΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μετὰ τῶν πολλῶν καὶ ἡμεῖς ἐκφράζομεν τῇ πλημμυροῦντῃ τὴν ψυχὴν ἡμῶν συναισθηματικῇ τῇ λύπῃ πρὸς τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν σύζυγον καὶ ἀδελφὸν τοῦ ἀποθανόντος.

— Συλλυπούμεθα ἐκ βάθους καρδίας καὶ τὴν τραγικῶς πληγθεῖσαν σύζυγον καὶ τὴν ἀπορφανισθεῖσαν οἰκογένειαν τοῦ θανόντος μακαρίτου Χριστοδούλου Νικολ. Βλάχου, ὡς καὶ τὴν οἰκογένειαν Νικολάου Βλάχου διὰ τὰς συνεχεῖς δοκιμασίας τοῦ Χάρωνος.

— Ἐπίσης συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν οἰκογένειαν Διονυσίου Βαλσαμάκη καὶ ἱερέως Πολυχρονίου Κουρούνη διὰ τὸν σπαρακτικὸν αἰφνιδίον θάνατον τοῦ προσφιλεστάτου υἱοῦ Εὐαγγελينوῦ.

Εἴθε ὁ Ὑψίστος νὰ ἐπιχύσῃ βάλσαμον παραμυθίας πρὸς τὰς δεινὰς πληγείσας οἰκογενείας διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Πίστεως καὶ τῆς συναισθησεως τῆς ματαιότητος, ὡς λέγει καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος «Σκηνὴ πῶς ὁ κόσμος καὶ παίγνιον» ἢ μάθε παίζειν ἢ φέρε τὰς ὁδύνους».

Ἡ Διεύθυνσις.

ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΑΚΩΛΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Διάλογος διπρόσωπος Κουτάβου καὶ δημοῦτον, ὅστις ζητεῖ τοῦ Κουτάβου λιγὰν ἀπ' τὸ νερό του.

ΚΟΥΤ. Δημότα! δὲν ἐφάνηκεν ὁ Δήμαρχος ἱππότης σ' ἐμε καὶ δι' αὐτὸ ἐγὼ τοῦ γίνουμι προδότης καὶ λέγω, φίλοι, πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ ὁ γηραιός, ὅτι ὁ κόσμος ἐγένετο πρωτίστως διψαλός διὰ τοῦ Πίπῃ τοῦ σοφοῦ ποῦ σ' ἡ μεγάλη σάλα κατέστρωσε τὰ σχέδια τῆς Ἀκωλῆς μεγάλα. Δὲν ἐνθυμεῖσθε τῶν κρουῶν τὴν ἀφθονὸν σπατάλην, δὲν ἐνθυμεῖσθε μύσκεμμα καὶ πάστραν τὴν μεγάλην; δὲν ἐνθυμεῖσθε πύτισμα, κατάβρεγμα τῶν δρόμων, καὶ εἰς ἰδιωτῶν κρουνοὺς δράμακ ὑπὲρ τὸν νόμον; δὲν ἐνθυμεῖσθε πῶτρεχα μόλις ἐφεγγ' ἡ ἡμέρα καὶ ἔρρεχ ἀδιάκοπα ἴσχι νεῖρτ' ἡ ἐσπέρα; δὲν ἐνθυμεῖσθε τοὺς κρουνοὺς τοὺς πρώτους ὡς Νιχηάρα ποῦ εἶχον γόνδρον μέγιστον ὡς θωρηκτῶν φουγάρα; ἀλλὰ γικτὶ ὁ Πίπῃς Σας τὴν ὥραν τῶν καυμάτων κάνει νερὼν ἐλάττωμα καὶ τὸ διάλειμμά των; Χειμῶνος ἡ ἀναβρεχὶξ ἐμε δὲν με ζιππάζει καὶ ἡ θάλασσά σας τὰ νερά ποῦ γύνω γὼ θυμαίνει; τρέχω τοῦτέστι διαρκῶς χειμῶνα καλοκαίρι καὶ μεσημέρ' Ἰούλιον, καθένας ὡς τὸ ξέρῃ καὶ, ἂν ὑπάρχῃ τις Θωμάς, ὡς ἔλθῃ ἐκεῖ πέρον νὰ γδῇ πῶς τρέχω ἀφθονα τὴ νύχτα καὶ τὴ μέρα. Ποῖον λοιπὸν τὸ αἷτιον π' ἀνάγκασε τὸν Πίπῃ νὰ κάμῃ τὸ νεράκι μου πολὺ νὰ σὰς ἐλλείπῃ; Φαίνεται πῶς ὁ Δήμαρχος πρὸ δύο μόνον χρόνων νερά εἰς τὴν δεξαμενὴν διὰ μου ἀνυψῶνων δι' ἐργολάβων δημοτῶν Σπύρου τοῦ Μεταξάτου, ὁπῶγε κατὰ τὸ γαρμπὴ τὴ Ρακαντζῇ κοντά του, καὶ Χαραλάμπους τοῦ κοινῶς Μπαμπάνου λεγομένου ἢ Ραυτοπούλου τὸ ὄρθον, παιδοῦ πολὺ θερμμένου,

ἐπλήρωσεν ἐπτάμισυ χιλιάδας φράγκων μόνον
κι' ἐγχείτρευε πολὺ κκαλὰ τῆς διψῆς σας τὸν πόνον.
Ἄλλ' αἰώνης Πίπης ὁ αὐτὸς τὴν γνώμην του ἀλλάζει
καὶ Σύμβασιν μ' Ἠλεκτρικὴν εὐθὺς παρουσιάζει
κι' ἐδέσμευσεν τὸν Δῆμόν Σας δι' ἓνα πῶς αἰῶνα
καὶ ἐφρυξέ τὴν γλῶσσάν Σας· δόστε του τὴν κορόννα!
Ὁ Πάπας Πίπης κουτουροῦ, δίχως νὰ Σας βωτήρη
ὑπέγραψε τὴν Σύμβασιν καὶ δίχως νὰ νοήσῃ
ἀλλ' ἔτος δὲν παρέρχεται καὶ βλέπ' ὁ Πίπης τώρα
πῶς δέκα πέντε δὲν ἀκούει χιλιάδας γιὰ τὴ χώρα·
ἀργὰ τ' ἀνανοήθηκε τὸ λάθος του σπουδαῖα,
πῶς μὲ διπλάσιο τζερὲ, γιὰ νὰν τὸ πῶ χυδαῖα,
θὰ γίνηται ἡ ὑδρευσις ἐν τῷ Ἀγρο-στολίῳ
γιὰτ' ἔτος ὁ Πίπης ἔμαθε 'στὸ πρακτικὸ σχολεῖο.
κι' ἐνῶ δραχμὰς ἐξήκοντα πρότερον ἐδαπάνα
γιὰ καθ' ἀνάγκη νεροῦ ἀπ' 'στὴ νερομάνα,
νῦν ἐννεμήκοντ' ἀκριβῶς ὁ Δῆμός σας πληρώνει
ὅχι τὴν ἔλλειψιν νεροῦ γιὰτὶ φθάνει καὶ σώνει,
ἀλλὰ προνοίας ἔλλειψιν τοῦ Κοσμετάτου μόνον,
τοῦτο γνωστὸν ποιοῦ ὅμιν μὲ τόνον, πόνον, στόνον.
Κατόπιν τούτου ὁ σοφὸς γιὰ νὰ περιορίσῃ
τοῦ Δήμου τὴν δαπάνην του, εὐθὺς νὰ κανόνισῃ
τὰς βρύσεις ὅλας ἤρχισε τῶν οἰκιῶν καὶ δρόμων
κι' ἔτσι 'στὴ βρύση συμπλοκὰ, παρόντων κι' ἀ-

[στυνόμενων.

Ἦγουν, τοῦτέστι, δηλαδή, μὲ ἄλλους λόγους, ἦται,
πάει νὰ πῇ ἐλάττωσε πολὺ σὲ κάθε σπίτι
ἐμοῦ Κουτάδου τὸ νερὸ, ὅχι γιὰτὶ δὲν ἔχω,
διότι πλουσιπάρωχα τοὺς τόπους μου τοὺς βρέχω,
ἀλλὰ διὰ νὰ γίνωνται 'λιγώτερ' ἀναβάσεις
κατόπιν τῆς Συμβάσεως τῆς πρὸ μικροῦ συμβάσεως
κι' ἡ διψὰ σας, ὦ φίλοι μου, κι' ἡ βρῶμα τῶν ὁμοίων
ἀνακουφίζει σχετικῶς τοῦ Δήμου τὸ ταμεῖον,
διότι νῦν λαμβάνετε 'μισὸ νερ' ἀπὸ πρῶτα
κι' ἂν ἀμφιβόλλης, κύριε, τὴ βρύση τρέχα βῶτα.
Τριπλῶς λοιπὸν ἀπέτυχεν ὁ Δήμαρχος Κρακνίον
τὸν Κουτάδου τὸν γηραιὸν πλήρη νερῶν σπανίων
χαρκτηρίσας ὡς ξερὸν κι' ἀνίκανον γιὰ πόλι,
ἐνῶ τὸν ἐγκωμιάσαν καὶ τῆς Ἀγγλίας στόλοι
πῶς κάνει διὰ Ναύσταθμος πολὺ ἀσφαλισμένος,
ἂν Δήμαρχος εὐρίσκειτο ὀλίγον προκομμένος.
Λίγο νερὸ, πολλὰ λεφτὰ ποὺ ξένοι τὰ κερδίζουν,
αἱ τρεῖς αὐταὶ προτάσεις μου καίριως συνοψίζουν
τὴν τοῦ Δημάρχου, φίλτατοι, δεινὴν ἀποτυχίαν
ἂν καὶ αὐτὸς σπιτάκι του κοιμάται μ' ἡσυχίαν.
Ἐμάθετε λοιπὸν γιὰτὶ ὡς πρῶτον μέλημά του
'κανόνισε κάθε κρουνὸν μὲ τὸ διάλειμά του·
κι' ἀπὸ τὰς ἐνδεκα πρῶτ' ἕως τὰς τρεῖς ἐσπέρας
ἀργεῖτε εἶπε 'στοὺς κρουνοὺς καὶ' ὅλας τὰς ἡμέρας
καὶ οἱ κρουνοὶ ὑπήκουσαν στὸν δῆμαρχόν Σας Πίπην,
ποῦ τίποτε γιὰ Δῆμαρχος χάρισμα δὲν τοῦ λείπει,
χρηματικὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκυλλὰ δεμένα
καὶ οἱ κρουνοὶ τότε ἔβρεον μὲ 'μάστιχ' δακρυσμένα,
κι' ἐνῶ πάλιν παράπονα ὑπέβαλλον δημόται,
ὅτι στεροῦνται τὸ νερὸ καὶ τί νὰ κάμῃ τότε!
ἐκήρυξε πῶς οἱ κρουνοὶ τῶν οἰκιῶν μουδαίζουν
ἀφοῦ μὲ ὕδα ἡσυχὸι νὰ μένουν δὲν ἀδεύουν,

ἀφοῦ μάλιστα τρέχουν νερὸ χονδρὸν ἀκούοντες,
(ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔφαγον ποτὶς ἐκ τοῦ πλακοῦντος!)

καὶ διὰ τὴν ὁ Δήμαρχος εἶπε τῷ Βερονίκῃ,
τί ἀσωτεία γίνεται εἰς τὸ νερὸ, φεῦ! φοίτη!
τρέχε λοιπὸν μ' ἐργατικούς, μὲ κλειδα καὶ ἀρίδα
καὶ τῶν σωλῆνων πρόσεζον πῶς θε νὰ στρίψῃ ἡ βίδα.

ΔΗΜΟΤ. Ἔτσι λοιπὸν, ὦ Κουτάδε, τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖται
καὶ δι' αὐτὸ νὰ ῥέετε πλέον δὲν εἰσπυρεῖτε
καὶ δι' αὐτὸ καὶ αὐτὸ καὶ αὐτὸ διψῶμεν ὅλοι κι'

[ὅλας

κι' ἂν ἔλειπον τῆς ἐποχῆς ἡ δροσεραὶς ῥομπόλικαι,
τότε βεβαίως ἅπαντες θάμαστε λυσσασμένοι
καὶ 'στοῦ Παιμπούκη μ' ἔζηδα 'δικὰ μας πηγαίμενοι.

Διάλογος τριπρόσωπος Ἀκωλῆς τῆς παρθένου
καὶ Δημάρχου καὶ τοῦ Μαρῆ τοῦ πολυδιγασμένου.

ΑΚΩΛΗ. Λοιπὸν, Κύριε Δήμαρχε, τὸ σχέδιον τοῦ νοῦ μας
γιὰ τὴν τραγὴν μεταφορὰν τοῦ δροσεροῦ νεροῦ μας
ἐπέτυχ' ἐξουχότατα, διότι τώρα φίλε
διψῶν ὁ κόσμος θὰ φωνῇ πρὸς τὸν Βαλλιάνον στεῖλε,
στεῖλε στερλίνας Ἀγγλικὰς καὶ λίρα κοτσιδάτη
γιὰ νὰν ὅλοι σὰν κι' ἐσὲ καὶ' ὅλα μυρωδάτοι.

ΠΙΠΗΣ. Θαρρῶ, ὦ φίλη Ἀκωλή, ἀλλὰ καὶ 'σὰν διστᾶζω
καὶ μία ὅχι, μίξ νὰ μὲσα 'στὸ νοῦ μου βάζω
γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν μας τὴν μόνην σωτηρίαν
καὶ διὰ εἴκοσι ἑτῶν ἀκόμα ἀνομβρίαν,
διότι γθὲς ἀνέγνωσα ἓνα Βαλλιάνου γράμμα,
πῶς χορήματα δὲν θὰ δοθοῦν γιὰ ἓνα τέτοιο πρᾶμμα,
ἀφοῦ μάλιστα ἔδεσα τὸν Δῆμόν μου σφιγμένον
καὶ στερεὰ μὲ Σύμβασιν καὶ 'σὰν 'λίγο πνιγμένον·
κι' ἔτσι ὁ φίλος Κουτάδης μὰς ἐπαίξε μπερλίνα
μὴ βλέπων τὴν Βαλλιάνου κοτσιδάτῃ στερλίνα
καὶ κατιδὼν προγματικῶς τὸν στερεὸν του θρόνον,
περιγελᾷ τὸ πότισμα καὶ Λειβαθοῦς καὶ Πράννων
σὺν τῇ συμβάσ' (ῆ): Ἠλεκτρικὴ συμβάσει τῶν αἰώνων
ἀπὸ τὸν ὑπερῆνδοξον τῆς Ἀμαλθείας γόνον.

ΜΑΡΗΣ. Χαῖρε σὺ ποῦ 'στὴν πλάσιν μας παρόμοιον δὲν εἶδα
γιὰ νὰ γιὰτρεῦῃ δημοτῶν τὴν διψὰ καὶ τὴ γλῶδα
καὶ τέντωμά 'στὰ μάστιχ' του νὰ κἀν ὅλην σὰν γαρὶδα,
πῶς νεαρὸς ὑδραυλικὸς στρέφει νεροῦ τὴ βίδα·
χαῖρε ποῦ σοῦγε κερφωθῇ τῆς Ἀκωλῆς ἡ πρόκα,
χαῖρε καὶ ἂν τὸ σῶμά μας τὸ τῶραι ἡ πιπιδάκα,
δὲν τῶρ' ὅμως ὁ στόμαχος τῆς Ἀκωλῆς παστόκα,
ὦ Πίπην Δήμαρχε ἡμῶν καὶ Καλο-Μοῖρας γιόκα!
Χαῖρε λοιπὸν Πολύκρατες, 'πᾶρερες τὴν πιπιδάκα,
μάθε δὲ πῶς ἐρώτησα τὴν Μοῖρα μὲ τὴ ρόκα,
ἂν μέλλῃ τὸ κορμάκι μου γόρρα ἀπὸ τὴν ψεῖρα
νὰ πάθῃ κι' ἄλλα βάσανα, νὰ μάθῃ καὶ ἄλλη πείρα
κι' ἂν θ' ἀγοράζῃ τὸ νερὸ μίαν σταξὶν μὴ λίρα!
καὶ ἂν θὰ παίζῃ ἡ κοιλὴ πείνης καὶ διψῆς λύρα,
καὶ φεῦ! Κλωθῶ, ἡ κλωθούσα τὸ νῆμα χερί χερί,
πολλὰ θὰ πάθῃ, μ' ἀπαντᾷ, σι' Ἀγρο-στολίῳ τὰ

[μέρη,

γιὰτὶ ἐκ λύσεως θὰ δαγκᾷ τοῦ Δημάρχου τὴ θύρα,
τοῦ Δημάρχου 'ποῦ στὰ νερά ἔχει μεγάλη πείρα.

Δίψα καὶ βρῶμα τὸ βράδι καὶ βελαντίζῃς ἡ ψεῖρα,
αὐτὰ μὲ εἶπε ἡ 'σοῦγε ἀπὸ μπροστὰ μ' ἡ Μοῖρα,
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ